

dagspost, særligt den om Morgenens. Der er gjort ikke uvæsentligt imod tidligere i Henseende til Indskrænkning af Ombæringen om Søndagen; maasse kunde der gøres endnu Mere, og det vilde ogsaa være den rigtige Veie. Landposten gaar, saavidt mig bekjendt, ikke paa Helligdagene, i alt Fald ikke Første-Helligdagene, eller om Søndagen, og der har vi saaledes forsaavidt opnaaet dette. Jeg vil altsaa sætte megen Pris paa, at man ikke medtager de nye Forslag under Nr. 1, 2 og 3, men at vi iøvrigt faae det lovede Hovedændringsforslag saa betids, at vi kunne have rigelig Tid til at stille vore Underændringsforslag til 3die Behandling. Derved ville vi opnaa at faae en klar Oversigt over, hvad vi til Slutning kunne stemme for som gjældende Postlov her i Landet.

Tauber: Jeg er ligesom den ærede sidste Taler glad over, at det ærede Udvalg har stillet os i Udsigt at ville samle det Lovforslag, der nu fremkommer efter Afstemningen ved 2den Behandling, i et Lovforslag sammen med de øvrige Bestemmelser i Postloven af 1871 samt Til læget af 1875. Det er jo afgjort, at uden en saadan Kodificering vil det være overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at finde Rede i denne Lov. Men jeg er ikke enig med det samme ærede Medlem i at bebrejde det ærede Udvalg, at det ikke har sat en Trumf paa dette Løfte ved at sige, at hvis dette ikke skete, vilde det paa ingen Maade indstille Loven til Vedtagelse. Naar der ikke er Strid om Tingene, behøver man ikke at sætte en Trumf paa, og jeg er fuldkommen villig til at flaa mig til No ved det ærede Udvalgs Tilbud og Løfte i saa Henseende, idet jeg ikke venter, at det vil gaa fra, hvad det har sagt i Betænkningen. Jeg betragter det altsaa som en given Sag, at vi til 3die Behandling ville faae en Kodifikation af det foreliggende Forslag i Forbindelse med den bestaaende Postlovgivning. Jeg vil tilføie, at dette har bragt mig og maasse flere Andre til at opsætte at stille de Ændringsforslag, som man ellers kunde have ønsket at stille, indtil man faar det nye Ændringsforslag at se, hvortil man saa kan stille Underændringsforslag. Det kan jo ethvert enkelt Medlem gøre, da man ikke behøvede at samle sig i Grupper paa 15 Medlemmer for at stille Underændringsforslag til det samlede Ændringsforslag. Saaledes som Forslaget foreligger i Udvalgets Betænkning, er det ogsaa meget vanskeligt for enkelte Medlemmer at stille Ændringsforslag til det. Nogle Ændringsforslag ere stillede til Lovforslaget, andre

ere stillede til selve Loven af 1871 — det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) har saaledes nævnt et, der utrykkelig er stillet til nogle Linier deri, og jeg ved virkelig ikke, hvilke Linier det er — der er Ændringsforslag, der ende med et Semikolon, saaledes, at hvis det vedtages, en hel Paragraf vil komme til at ende med et Semikolon. Jeg veed overhovedet ikke, hvorledes den Lov vil komme til at se ud, der vil fremkomme heraf, og at stille Ændringsforslag ved Siden af, paa Kryds og paa Tværs, er i Virkeligheden fuldkommen umuligt. De Bemærkninger, jeg ønsker at gøre, komme til paa en Maade at blive en Mellemting imellem, hvad der passer til 1ste og 2den Behandling, og naar jeg blot kan henføre mine Bemærkninger til de Ændringsforslag, der ere stillede, kan jeg egentlig knap nok sige, hvorledes jeg vil stemme over de forskjellige Ændringsforslag, da jeg oprigtig talt ikke rigtig veed, hvorledes de ville komme til at passe ind i Loven. Jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds hævrede og lagde megen Vægt paa med Hensyn til den meget store Udvidelse af Statens Eneret, som foreslaas i de første 3 Ændringsforslag i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 29, som er stillet af Indenrigsministeren. Den nuværende Eneret, som Postvæsenet har forbeholdt sig, gaar efter min Mening allerede meget for vidt, den indskrænker paa en for Postvæsenet og Statskassen aldeles usornøden Maade de Privates Ret til at besørge Breve for Private. Det Æneste, der er af Betydning for Postvæsenet og for Finantserne er, at der ikke danner sig Forretninger til Besørgelse af Postsager, men at formene Private at besørge Breve for Private og saaledes ogsaa her som paa alle de mangfoldige Maader hjælpe hinanden, som man i det daglige Liv kan være nødt til, det er dog aldeles urimeligt. Der er allerede gjort Indskrænkninger nok efter den nu gjældende Lovgivning, og de vilde blive endnu større efter Ministerens Forslag. Til de Exempler, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds ansøgte, kan jeg føie andre. Der findes omkring i hver Kjøbstad paa Sjælland en eller flere Fragtmænd, som reise ind til Kjøbenhavn flere Dage i Ugen for at besørge Breve for Folk. Disse Fragtmænd kunne efter den nugældende Lov ikke have Breve med til de Folk, til hvem de skulle besørge Breve, de kunne kun have aabne Sedler med; ellers skal der skrives Breve med paaflæbede Frimærker. Det er ikke nogen egentlig Postforretning, de drive; den er ikke beregnet paa Andet end Besørgelse af Breve, og